

Johann Quistorp

Programma In Natalem Messiae Dn. Nostri Jesu Christi

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734836694>

Druck Freier Zugang

RU Progr 1653

1) Johannes Gopiniüs

2)

3) Herman Schückmann

4)

5) Johannes Quistorp

6) Laurentius Bodock

PROGRAMMA
IN
NATALEM
MESSIÆ

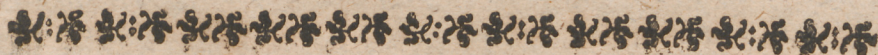
DN. NOSTRI
IESU CHRISTI.

Affixum

á
RECTORE
JOHANNE QVISTORPIO

S. S. Theol. D. Pastore ac Professore
in Ecclesia & Academia Rosto-
chiensi.

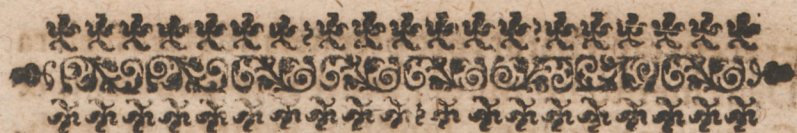
Die XXV. Decemb. Anno M. DC. LIII.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILI, Academiae
Typographi,

BERNHARDUS
Serm. II. De COENA DOMINI.

Ut visibilis videretur à nobis,
ut immortalis moreretur pro nobis,
Verbum caro factum est, & habitavit in nobis.
Habitavit hoc verbum in nobis adumbratum
carne, quam pro nobis assumpsit ex nobis:
Verbum in carne, sol in nube, mel in cera, lumen
in testa, cereus in lucerna, sustinuit in assumpta
carne incommoda nostra, & hoc totum, non
propter se, sed propter nos; ut redderet nos
incolumes de infirmis, cohæredes
de extraneis, liberos
de servis.

R E C T O R

JOHANNES QUISTORPIUS,
Theol. D. Prof. & Past. in Eccles.
& Acad. Rostochiensis.

Ropè universi mortales sub
Satanæ imperio & potestate servitu-
tem detestandam serviebant. Imo
non minus princeps tenebrarum,
quam Augustus Cæsar, certe magis ille quam iste
omnem ferè orbem summâ pace & securitate re-
gebat. Quàm multi profitebantur se diabolo, æ-
ternùm ab astris proscripro, mancipatos esse, un-
de & pæne omnium hominum nomina non in
cælo sed in orco scripta erant; vix amplius in Ju-
dæa Deus notus erat. Ita ut verè de hoc mundi
statu prædixerit David Psal. XIV. Omnes decli-
naverunt, simul putidi facti sunt; non est qui fa-
ciat bonum non est vel unus. Tum juxta Esai. c.
V. Dilatavit infernus animam suam, & aperuit os
suum absq; ullo termino. Quia sic Satan domi-
nabatur, vitium regnabat, mors imperabat, ani-
marum seges infinita in rictus illos Acherontis

A 2

præ-

præceps rapiebatur; propter nefanda hæc scelera
Deus meritò homines, sicuti ante-diluvianis &
Gomorræis factum, funditus evertere ac eradi-
care potuisset; sed ecce miserrimò hóc rerum ho-
minumq; statu, venit mundi salvator, Emanuel,
Jesus Christus. Cum Jonas Propheta Ninivitis
condignam pœnam revelasset, quia ibidem do-
minabatur Idololatria, & cum ea colluvies in-
numerabilium vitiorum, ipse Rex, publicatâ sen-
tentiâ mortis, purpuram & diadema deposuit, è
solio descendit, saccum, cinerem, jejunia Ninivi-
tis sibi què indixit. Jesus Christus filius altissimi,
auditâ mortis sententiâ in nos prolatâ, cœlius in
terram se demittebat, formam servi induebat,
nostrorumq; loco anathema factus, à maledictio-
ne perpetuâ liberavit. Quis non mortalium hunc
salutiferû adventum gratissima mente agnosceat
ac deprædicabit? nisi filius Dei carnem nostram
assumpsisset, ac obedientiâ vitæ & mortis pro no-
stris satis fecisset peccatis, nobiscum actum fuis-
set. Relatum legimus apud Evangelistas, quanta
cum animi exultatione Christum adventantem
exceperint multi. Angeli veste candidissimâ,
vultu amabili, ore latissimò, qualia tam lætum
diem decebant, Christi jamiani nati buccinato-
res erant, evangelium seu faustum nuncium ad-
ferebant, intonantes: Nolite timere, ecce enim
evan-

evangelizo vobis gaudiū magnum, quod erit toti
populo; quia natus est vobis hodie salvator, qui
est Christus Dominus in urbe Davidis. Hos cæ-
lestes nuncios cum audivissent pastores, summā
cum lætitiā Bethlehem contenderunt Salvatori
obviā, ibiq; invenerunt thesaurum opulentis-
simum. Sanè beati oculi, qui vident quæ vos vi-
distis, ô Pastores, multi Prophetæ & Reges volue-
runt videre quæ vos vidistis & non viderunt, &
audire quæ vos audivistis & non audiverunt.
Ah quantā talem aspectum nati Christi emissent
Eva, Abraham, David. Siquidem Christo nato
nihil admirabilius. Quod enim non habuit na-
tura, usus nescivit, mens humana haud concipit,
ignorat ratio, stupet terra, angeli mirantur, Fœ-
tus hic matris suæ creator est, qui omnibus cœlis
excelsior est, sese totum univit humani corporis
angustiis, Ille Rex siderum, rerum omnium præ-
potens Deus, virgūculæ mulget ubera, qui pascit
animalia cuncta; qui cœlū lucidissimis stellis ex-
ornavit, & terram flosculis induit, qui vestit cun-
cta, decumbit nudus in præsepi, totus est in Mariæ
sinu, quem nulla capit mundi intercapedos; inter
bestias cubat, in cuius humeris sedet imperium
orbis, ô pietas immensa! ô ineffabile Sacramen-
tum! Deus homo fit, æternus temporalis, im-
mensus localis, immortalis fit passibilis; pannis

involvitur, qui cœli ambitu haud continetur.
Qvis audivit unquam tale? quis vidit huic simile?
desinant nunc Græci ostentare Myrmecidis in-
genium, qui currum quadrijugum cum auriga,
tanto artificio efformavit, ut alis ea musca tege-
ret. Non memoretur amplius ista docta manus
scriptoris, quæ Homeri Iliadem, tenerrimæ nuci
inclusit. Ecce hic opus peculiare solo artifice
Deo dignum, quod omnis memoria deprædicet,
Verbum caro factum est. Non sufficit autem hæc
ce indagando animum suspensum habere, sed
necessum est ut hæc natalitia Christi grato animo
agnoscamus. Herodes quando celebrabat an-
nuatim diem quò natus erat, liberalem se erga
cunctos exhibebat ac dimidiam regni sui partem
puellæ saltanti offerebat; Ita & hic Rex benedi-
ctus in secula, nobis dum Sanctâ lætitiâ & devo-
tione sobriâ celebramus ejus natalitia, nobis re-
gnum suum concedit. Interim notum quâ inhu-
manitate Judæi Christum exceperint. Erant pro-
cul dubio nonnulli è Davidis familia tum Beth-
lehemi qui nummis sic satis instructi fuerunt,
nullus tamen inventus est qui vel teruncio vel
linteolis Christum cognatum juverit. Omnes
arcas suas & habitacula obserarant Christo. Uri-
nam saltem vel sola pectora referata habuissent,
in cœteris forte veniam reperissent. Cœteri Judæi

ein-

deinceps adhuc magis animum erga Christum
alienum ostenderunt, dum eum ab Herodis Ty-
rannide noluerunt defendere; dum eum fabri fi-
lium, Samaritanum &c. per contemptū nomina-
runt. Hujusmodi diris demovebant Jesum, ta-
lem mercedem pro beneficiis inæstimabilibus
reportabat. Sed quid accuso Judæos, hæc totius
orbis in suum Conditorem fuit ingratiſſima pere-
fidia. Rex aliquis aut Cæsar nascitur, mox pro-
vinciæ applaudunt, ac regnum gaudio exultat.
Nascitur Christus, nemo verò se movet, torpent
omnes. Hoc nostro ævo plurimi Christi natalem
diem non nisi ritidiorē veste & lautiorē mensâ
venerantur. Hæc omnis gratiarum actio est, pro
ineffabili beneficio Incarnationis filii Dei. Nunc
vestrarum partium esset, Cives exoptatissimi ut
templum frequentaretis, & ex ore Sacerdotum,
veluti Angelorum Christi, ad exemplum Pasto-
rum horum, audiretis hoc Evangelium. Sed quod
dolendum arroditis hoc sacro sancto tempore
Viros Dei, sicuti adhuc ante paucos dies libellus
famosus pio Sacerdoti à quoquam tenebrione,
per ignotum obtrusus fuit, quisquis ille fuerit,
sciat Deum omniscium vindicem fore hujus ne-
quam facti, nisi in tempore resipiscat. Vos potius,
cives Academici, accommodate monitis Ange-
lorum Ecclesiæ, Christum natum suscipite fide-
pecto-

pectore, ac ab omni profano procul recedite; Sicut enim non ante licebat accedere Mosi ad rubrum ardentem, quam calceos lutulentos exuisset; sicut nec Sacerdotes, durante Veteri pacto, in sanctuarium olim penetrabant, antequam beneloti purgatiq; essent; Ita & hoc mysterium sanctissimum minus recte mente revolvere potestis, nisi prius pectus probe fuerit purgatum, & sordes malarum cupiditatum dispersæ. Non ingreditur impiam animam hæc sapientia. Sanctus sit qui sanctissimum Verbum caro factum, velit sanctificare; linguam incontaminatam habeat, qui preces ad eum dirigere & hymnum Christo canere; aures purgatas habeat, qui verba ejus audire velit. Procul deniq; sit omne id quod est contrarium legibus Dei, ne divellamur a capite nostro Jesu Christo, cujus membra esse volumus. Quod si qui forte refractarii contra faxint, ac malint diebus hifce sacro sanctis in œnopolis & tabernis, quam in Ecclesia conspici; In plateis impiis boatibus debacchari, quam in sacra æde Hymnis adventanti Christo acclamare & applaudere; adversum hos nos condignam poenam stricturos serio minamur. P.P. Rostochij sub Sigillo Rectoratus nostri XXV.

Decembr. ANNO

M, DC. LIII.

simum Virgunculæ (in cuius vel castiss
debant gratiæ) uterum demississet, ac se
humilitatem accommodasset, nullum in
lum, qui eum velut preciosissimum Co
Primum sibi lectulum sterni curabat in
postremum in furciferorum patibulo, ex
re sibi elegerat. Sed quænam humana,
concipere potest stupenda DEI opera, quæ
admirationem geruntur? Puella scilicet
mos parietes, in sanctissimâ patriarum leg
magnarum artium instructa studiis, quæ a
instruerent Sacrarium; Puella inquam, in
emicabant dotes, tot virtutes, quot serena
stella, instar candentium gemmarum suis
palustres tugurioli cannas, inter pecorum
bulo, deserto, semiruto, frigida tempesta
undiq; pervio, fundit ex utero Regem A
gerrimis uberibus Deum, humano corpori
vit fasciis eum, cuius tenellæ manus orben
celli solem illuminant; cuius exigui pedes
ponit in præsepi immensum in celo; tegit
rigentia membra, qui volucres pennis vesti
ornat: gestat parvulum, qui ab omnibus
adoratur ut Deus, & qui in stellis est glo
esset cætera persequi; omnia dixero, cum
nati natiq; JESU mysteriorum maximum
dem dignitatem ac majestatem, omnium
sed etiam Angelorum linguæ, sufficienter pr
Ad illud nihilominus modestâ ac devotâ m
cingit sese, Vir Juvenis Præstantissimus a
HANNES HUNTEMANNUS, Hannove
eos æmulari, qui secure indormientes blan
demiis nihil aliud sunt, quam quod in Apia
simâ suâ petulantia, sordidissimâ morum &
simorum sapientiæ, scientiaq; Delubrorum

estes remi.
conditionis
enit angu-
excipere.
lium, qui
nos amo-
elica mens
i terraque
pudicissi-
, & in iis
nobilis
tarulâ tot
t in celo
e. Inter
gressi sta-
; flatibus
stat inte-
; invol-
s parvi o-
nt. Re-
a frigore
agros ex-
nentibus
Longum
oc Incar-
ujus qui
ominum,
ossunt.
dum ac-
Dn. JO-
ri, noluit
in Aca-
ri foedis-
nobilis-
nâ turpi-
ter ob-

